

Οδηγίες για τη Συγγραφή Εργασιών στο Μάθημα

Ειδικά Θέματα Φιλοσοφίας

(Σ.Η.Μ.Μ.Υ., Ε.Μ.Π.)

Α. Αραγεώργης

1. Στόχος της εργασίας είναι η κριτική ανάλυση ενός κειμένου της πρωτογενούς βιβλιογραφίας. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει (1) να εντάξετε το κείμενο στη συναφή φιλοσοφική προβληματική και, ενδεχομένως, στο ιστορικό του πλαίσιο, (2) να αναπτύξετε συνοπτικά το περιεχόμενο του κειμένου –δηλαδή, τις κεντρικές θέσεις και επιχειρήματα– και (3) να αποπειραθείτε να αξιολογήσετε κριτικά τις εν λόγω θέσεις και επιχειρήματα. Για τα (1) και (3) θα βοηθηθείτε από τις διαλέξεις του μαθήματος αλλά θα χρειαστεί, ενδεχομένως, να ανατρέξετε και σε συμπληρωματική, πιθανώς ξενόγλωσση, δευτερογενή βιβλιογραφία. Ωστόσο, δεν είναι σκοπός της «άσκησης» αυτής η εξαντλητική επισκόπηση βιβλιογραφικών πηγών. Η έμφαση δίνεται στην ανάλυση ενός (κλασικού) κειμένου.
2. Η εργασία πρέπει να παραδοθεί *σε έντυπη μορφή* στον ίδιο τον διδάσκοντα (ή στη θυρίδα του στον Τομέα Α.Κ.Ε.Δ. της Σ.Ε.Μ.Φ.Ε.) μέσα στην προκαθορισμένη προθεσμία. Κρατήστε για τον εαυτό σας τουλάχιστον ένα αντίγραφο της εργασίας *προτού* την παραδώσετε.
3. Η εργασία θα είναι της τάξης των δεκατριών (13) σελίδων, δακτυλογραφημένη σε διάστιχο 1,5 γραμμής και μέγεθος γραμματοσειράς 12. Θα συνοδεύεται από εξώφυλλο στο οποίο θα αναγράφεται το όνομα, το εξάμηνο σπουδών, ο αριθμός μητρώου σας, το e-mail σας και ο τίτλος της εργασίας.
4. Η εργασία πρέπει να είναι δομημένη σε ενότητες: Εισαγωγή, ..., Συμπέρασμα (ή Επίλογος), Βιβλιογραφία. Επίσης οι σελίδες πρέπει να φέρουν αρίθμηση.
5. Συνιστάται να αρχίζετε μια εργασία με μια σύντομη παράγραφο στην οποία περιγράφετε το θέμα που θα πραγματευθείτε και διατυπώνετε με σαφήνεια τη θέση που θα υποστηρίζετε.
6. Κάθε παράθεση αποσπάσματος από τη βιβλιογραφία πρέπει να συνοδεύεται από βιβλιογραφική αναφορά παρουσιασμένη σύμφωνα με ένα αποδεκτό ενιαίο πρότυπο. Ένα τέτοιο απλό πρότυπο έχει ως εξής: *Συγγραφέας, έτος έκδοσης του βιβλίου ή*

δημοσίευσης του άρθρου, σελίδα ή σελίδες. Για παράδειγμα, αν έχετε παραθέσει απόσπασμα που βρίσκεται στις σελίδες 56 και 57 ενός άρθρου ή βιβλίου που έγραψε ο Hilbert το 1926, αμέσως μετά το απόσπασμα γράφετε, μέσα σε παρενθέσεις ή σε υποσημείωση, απλώς: Hilbert 1926, 56-57.

7. Μην γεμίζετε τις εργασίες σας με αποσπάσματα από τη βιβλιογραφία. Εν γένει, υπάρχουν δυο μόνο λόγοι για την παράθεση ενός αποσπάσματος: (1) θέλετε να αναλύσετε την ακριβή διατύπωση του κειμένου ή (2) θέλετε να διαβεβαιώσετε τον αναγνώστη ότι ο υπό συζήτηση συγγραφέας πράγματι έγραψε αυτό που ισχυρίζεστε ότι έγραψε.

8. Εάν ένα παράθεμα υπερβαίνει τις τρεις (3) γραμμές κειμένου, πρέπει να παρατίθεται σε ξεχωριστή παράγραφο με μεγαλύτερη εσοχή δεξιά και αριστερά, μικρότερο μέγεθος γραμματοσειράς (μέγεθος 10) και χωρισμένη με μια κενή γραμμή πάνω και κάτω από το υπόλοιπο κείμενό σας. Μικρότερα παραθέματα εμφυτεύονται ενός του κειμένου με εισαγωγικά «...». Δείτε τα παρακάτω υποδείγματα.

Υπόδειγμα 1

Η απάντηση του Gödel είναι πλατωνικής έμπνευσης:

... οι έννοιες και τα θεωρήματα της θεωρίας των συνόλων περιγράφουν μια πραγματικότητα που είναι καλά προσδιορισμένη, και στην οποία η εικασία του Cantor πρέπει να είναι αληθής ή ψευδής. Επομένως, το ότι είναι αδύνατο να αποφανθούμε γι' αυτήν με βάση τα αξιώματα που χρησιμοποιούμε σήμερα, δεν μπορεί παρά να σημαίνει ότι τα αξιώματα αυτά δεν περιέχουν μια πλήρη περιγραφή αυτής της πραγματικότητας. (Gödel 1964, 476)

Συνεπώς, κατά την άποψη του Gödel, ...

Υπόδειγμα 2

Η απάντηση του Gödel είναι πλατωνικής έμπνευσης: «... οι έννοιες και τα θεωρήματα της θεωρίας των συνόλων περιγράφουν μια πραγματικότητα που είναι καλά προσδιορισμένη» (Gödel 1964, 476). Συνεπώς, κατά την άποψη του Gödel, ...

9. Αποσπάσματα από ξενόγλωσσα κείμενα πρέπει να παρατίθενται μεταφρασμένα στα ελληνικά με το πρωτότυπο ξενόγλωσσο κείμενο σε υποσημείωση. Παράδειγμα:

«... τα αξιώματα της ZFC έπονται απευθείας από την έννοια του συνόλου, ... είναι με κάποιον τρόπο ‘εγγενή’ σε αυτήν ...»¹ (Maddy 1988, 482)

...

¹ “... the axioms of ZFC follow directly from the concept of set, ... they are somehow ‘intrinsic’ to it”

10. Η λογοκλοπή (διεθνώς γνωστή ως *plagiarism*) βλάπτει σοβαρά.

11. Ποτέ μην γράφετε κάτι που δεν το καταλαβαίνετε εσείς οι ίδιοι / ίδιες. Για παράδειγμα, αν στο κείμενό σας απαντά η πρόταση «Κάθε απόπειρα αναγωγής των μαθηματικών στη λογική πρέπει να βασίζεται στη δευτεροβάθμια λογική», είστε υποχρεωμένοι / υποχρεωμένες να γνωρίζετε *τι είναι* η δευτεροβάθμια λογική και να μπορείτε να εξηγήσετε *γιατί* η δευτεροβάθμια λογική είναι απαραίτητη –έστω, κατά τη γνώμη σας– για την αναγωγή των μαθηματικών στη λογική.

12. Στο τέλος της εργασίας θα πρέπει να αναφέρονται σε ξεχωριστή ενότητα με τον τίτλο «Βιβλιογραφία» όλες οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν (και *μόνον* αυτές τις οποίες αναφέρετε στο κείμενό σας) σύμφωνα με ένα ενιαίο πρότυπο. Ένα τέτοιο απλό πρότυπο έχει ως εξής.

► Οι βιβλιογραφικές αναφορές παρατίθενται σε αλφαβητική σειρά με βάση το επώνυμο του συγγραφέα. Πρώτα παρατίθενται *όλα* τα έργα ελλήνων συγγραφέων (αν υπάρχουν) και ύστερα εκείνα ξένων συγγραφέων. Στην περίπτωση περισσοτέρων του ενός συγγραφέων, λαμβάνεται υπόψη το επώνυμο του πρώτου συγγραφέα.

► Για βιβλία γράφετε: **Επώνυμο συγγραφέα, κόμμα, αρχικό ονόματος συγγραφέα, τελεία, έτος έκδοσης σε παρένθεση, άνω και κάτω τελεία, τίτλος με πλάγιους χαρακτήρες, τελεία, τόπος έκδοσης, άνω και κάτω τελεία, εκδοτικός οίκος.** Π.χ.,

Enderton, H. B. (1972): *A Mathematical Introduction to Logic*. New York: Academic Press.

Αν πρόκειται για μετάφραση στα ελληνικά ξενόγλωσσου βιβλίου, παρεμβάλετε μεταξύ τίτλου και τόπου έκδοσης: **‘Μτφρ.’, αρχικό ονόματος μεταφραστή, τελεία, επώνυμο μεταφραστή, τελεία, ‘Επιμ.’, αρχικό ονόματος επιμελητή, τελεία, επώνυμο επιμελητή, τελεία.** Π.χ.,

Shapiro, S. ([2000] 2006): *Σκέψεις για τα Μαθηματικά*. Μτφρ. Αθ.

Δρόσος, Δ. Σπανός. Επιμ. Αθ. Δρόσος. Πάτρα: Εκδόσεις Πανεπιστημίου Πατρών.¹

Εάν το βιβλίο που χρησιμοποιείτε βρίσκεται στην 2^η, 3^η, ... έκδοσή του, αυτό σημειώνεται αμέσως μετά τον τίτλο ή τα στοιχεία μεταφραστών και επιμελητών (αν υπάρχουν). Π.χ.,

Ayer, A. J. ([1946] 1952): *Language, Truth and Logic*. 2nd edition. New York: Dover.

Salmon, M. H., Earman, J., Glymour, C., Lennox, J. G., Machamer, P., McGuire, J. E., Norton, J. D., Salmon, W. C., and Schaffner, K. F. ([1992] 1999): *Εισαγωγή στη Φιλοσοφία της Επιστήμης*. Μτφρ. Π. Θεοδώρου, Κ. Παγωνδιώτης, Γ. Φουρτούνης. Επιμ. Α. Μπαλτάς. 2^η έκδοση. Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης.

► Για άρθρα σε περιοδικά γράφετε: **Επώνυμο συγγραφέα, κόμμα, αρχικό ονόματος συγγραφέα, τελεία, έτος δημοσίευσης σε παρένθεση, άνω και κάτω τελεία, τίτλος άρθρου σε ανωφερή εισαγωγικά, κόμμα, όνομα περιοδικού με πλάγιους χαρακτήρες, αριθμός τόμου / τεύχους με έντονους χαρακτήρες, άνω και κάτω τελεία, σελίδες άρθρου**. Π.χ.,

Crocco, G. (2003): “Gödel, Carnap and the Fregean Heritage”, *Synthese* 137: 21-41.

► Για άρθρα («κεφάλαια») σε συλλογές γράφετε: **Επώνυμο συγγραφέα, κόμμα, αρχικό ονόματος συγγραφέα, τελεία, έτος δημοσίευσης σε παρένθεση, άνω και κάτω τελεία, τίτλος άρθρου σε ανωφερή εισαγωγικά, ‘στο’, αρχικό ονόματος επιμελητή του συλλογικού τόμου, τελεία, επώνυμο επιμελητή του συλλογικού τόμου, ‘επιμ.’ ή ‘ed.’ ή ‘eds.’ σε παρένθεση, κόμμα, τίτλος του συλλογικού τόμου με πλάγιους χαρακτήρες, τελεία, τόπος έκδοσης, άνω και κάτω τελεία, εκδοτικός οίκος, κόμμα, ‘σ.’, σελίδες άρθρου**. Π.χ.,

Hilbert, D. ([1926] 1993): “Για το άπειρο” στο Π. Χριστοδουλίδης (επιμ.), *Η Φιλοσοφία των Μαθηματικών*. Αθήνα: Εκδόσεις Γ. Α. Πνευματικού, σ. 139-163.

Moschovakis, Y. N. (2001): “What Is an Algorithm?” στο B. Engquist and W. Schmidt (eds.), *Mathematics Unlimited – 2001 and*

¹ Μέσα στην παρένθεση όπου αναγράφεται το έτος έκδοσης, αναγράφεται πρώτα μέσα σε αγκύλη το έτος της πρώτης ξενόγλωσσης έκδοσης.

Beyond. New York: Springer, σ. 919-936.

- ▶ Οι βιβλιογραφικές πηγές από το διαδίκτυο πρέπει επίσης να αναφέρονται στη βιβλιογραφία (όπως ορίζουν οι ίδιες ή κατά τρόπο που διευκολύνει την αναζήτησή τους από τον αναγνώστη).